

i grundskyldpromille, og at der udenfor bykommunerne i forvejen findes en meget høj beskatning af faste ejendomme. Derimod er de gennemsnitlige grund- og ejendomsskyldpromiller for købstæderne praktisk talt ikke steget i de sidste 20 år.

I overensstemmelse med principperne for de huslejeforhøjelser, der gennemførtes ved den ovenfor nævnte ændring af lejeloven, mindskes den øgede huslejebyrde, der følger af nærværende lov, for de nyere ejendommers vedkommende, hvor huslejeniveauet i forvejen er højt. Denne *aftapningsordning* findes i § 1, stk. 2, der har følgende ordlyd:

„Forsåvidt angår ejendomme, der i medfør af byggestøttelovgivningen helt eller delvist er fritaget for den på bygningerne faldende del af de kommunale ejendomsskatter, finder den i stk. 1 foreskrevne forhøjelse af promillen (tillægspromillen) for opkrævning af kommunal ejendomsskyld anvendelse i følgende omfang:

a) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der ligger før den 1. april 1947, skal svare kommunal ejendomsskyld med den fulde tillægspromille.

b) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra et tidspunkt, der ligger indenfor tidsrummet 1. april 1947—31. marts 1950, skal — i det omfang fritagelse for den ordinære ejendomsskyld er gældende — kun svare kommunal ejendomsskyld med $\frac{2}{3}$ af tillægspromillen.

c) Ejendomme, for hvilke den i henhold til byggestøttelovgivningen indrømmede skattefritagelse regnes fra 1. april 1950 eller senere, er i tilsvarende omfang fritaget også for den af nærværende lov følgende forøgelse af den kommunale ejendomsskyld.“

Efter de regler, der efter byggestøttelovgivningen gælder for indrømmelse af fritagelse for ejendomsskyld, vil de foran under a) nævnte regler få virkning for ejendomme *fuldført før 1. oktober 1945*, de under b) nævnte for ejendomme *fuldført mellem 1. oktober 1945 og 1. oktober 1948*, mens den under c)